

Административното производство е започнало по заявление рег.№ 7571 от 19.11.2012г., с което М.Е.М.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. Към заявлението са приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя

доказателства /свидетелство за съдимост, декларации, удостоверения и т.н./. Административния орган е разпоредил проверка на заявените обстоятелства. В справки и докладни изготвени по случая са изложени данни, че жалбоподателя поддържа връзки с криминалния контингент, че през периода от 2002г.-2004г. е регистриран като извършител на престъпления по чл. 129, 209 и чл. 144 от НК и че спрямо него има образувано досъдебно производство № 905/2012г. по чл. 234в от НК. Успоредно с това, тъй като разрешителното е поискано за самоохрана е прието, че липсва основателна причина за придобиването на огнестрелно оръжие. Тези становища са сведени до знанието на административния орган и той ги е обективирал в постановления от него акт, който се оспорва в настоящето производство.

В хода на съдебното производство са приети и приложени по делото фактури, за закупувани стоки, както и вносни бележки за осъществявани банкови транзакции от страна на заявителя.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приета административна преписка и събраните в хода на съдебното дирене доказателства.

По основателността на жалбата:

В случая се иска издаване на разрешително за придобиване на огнестрелно оръжие чрез закупуване. Компетентен да издаде исканото разрешително съгласно чл. 50, ал. 3, респ. чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ е директора на ГДНП на МВР, съответно началника на РУ на МВР по постоянен адрес на физическото лице. Оспореният акт е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и по този въпрос между страните липсва формиран спор. Акта е в писмена форма и има необходимото съдържание, посочено в чл. 59 от АПК. Издаден е в условията на оперативна самостоятелност и при задълбочена преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая. При издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и административното производство е проведено при липсата на съществени такива. С оглед на изложеното не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Общите положения за придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, оръжия и боеприпаси са разписани в чл. 50 и сл. от ЗОБВВПИ. Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на отказ с рег. № 717 от 28.12.2012г. на началника на Първо РПУ към ОД на МВР-Перник, с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие. Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешението не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Анализът на този текст от закона налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, респ. съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната "охрана" и "отбрана" посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването, а в последствие и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на

които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоохрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора и които факти и обстоятелства да са заявени пред административния орган. В тази връзка в проведеното административно производство, както и в съдебното такова не се излагат такива доводи.

Не е спорно в случая, че всички изискуеми от закона документи са били представени, но административният орган е постановил отказ за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие поради, недоказана необходимост от страна на заявителя и при установена от закона доказателствена тежест за него. В тази връзка и на основание чл. 170, ал. 2 от АПК с разпореждането за насрочване на делото са дадени указания, но доказателства сочещи необходимост от притежание на огнестрелно оръжие не бяха ангажирани до приключване на съдебното дирене. Като такива не могат да се приемат представените фактури и банкови извлечения.

В оспорвания акт като правно основание е посочена и нормата на чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ, която е съществена за постановяване на отказ за придобиване. В случая, в съдебното заседание на 28.05.2013г. ответника по жалбата направи признание на факта, че досъдебно производство № 905/2012г. се води срещу неизвестен извършител, а не срещу жалбоподателя, така както е посочено в атакувания акт и това обстоятелство се прие за безспорно и неподлежащо на доказване. При това положение и при положение, че бе доказана основателна причина за притежание на оръжие, жалбоподателя би получил позитивен за него съдебен акт.

Според направеното от жалбоподателя искане, оръжието му е необходимо за самоохрана във връзка с осъществяваната от него дейност като управител на „Е*** ЕООД. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на причина, обуславяща издаването на заявления от М. *** акт. От доказателствата по административната преписка и делото е видно, че съображенията му са свързани с упражняваната от него стопанска дейност. Така визираните обстоятелства не покриват законовите критерии за придобиване на огнестрелно оръжие. В нормативната уредба са разписани правила за осъществяване на охрана на търговски и други обекти, както и относно пренасянето на парични суми, при прилагането и спазването, на които жалбоподателят разполага с възможност да организира защитата на имуществото си. С издаване на разрешение за притежаване на огнестрелно оръжие не би се постигнала заявената цел да се охраняват собствените му търговските и производствени обекти и събираните парични обороти.

Издадения акт е и в съответствие с целта на закона. В крайна сметка носенето на оръжие не е субективно право на желаещия, а следва по недвусмислен и категоричен начин да се обоснове и докаже необходимост от притежанието му.

С оглед изложеното при извършената цялостна проверка на отказ с рег. № 717 от 28.12.2012г. издаден от началника на Първо РПУ при ОД на МВР-Перник не се констатираха основания, които да послужат за отмяна на акта в условията на чл. 146 от АПК. Акта е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, спазени са административно производствените правила и са приложени съответните материално правни норми, а по съществото си акта съответства и на целта на закона. Оспореният

отказ се явява законосъобразен, а жалбата против него е неоснователна и като такава ще следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба за минималните адвокатски възнаграждения в полза на ответника по жалбата следва да бъдат присъдени 150лева юрисконсулско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.Е.М.*** срещу отказ с рег. № 717 от 28.12.2012г. на Началник Първо РУП при ОД на МВР гр.Перник, за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА М.Е.М.,*** с ЕГН *****,*** да заплати разноски в размер на 150лева на ОД на МВР-Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: /п/